

– Du vilseleder, 5/7-94 Ulla-Maj Andersson!

ULLA-MAJ Andersson har med benäget bistånd av tidningarna gett nordmalingsborna bilden av att jag gett bort en miljon kronor till Brattfors Fastighets AB. Sanningen är att en enig kommunstyrelse 1991 beslutade att gå i borgen för ett lån på cirka en miljon kronor för att möjliggöra byggandet av en hyresfastighet i Brattfors ägd av brattforsborna som själva satsat aktiekapitalet i bolaget. Trots aktivt arbete med marknadsföring har det varit svårt att hyra ut lägenheterna och bolaget har därför hamnat i en situation som innebär omedelbart hot om konkurs. Vid en konkurs hade vi fått infria vårt åtagande men eftersom bolaget i sina förhandlingar med banken lyckats alldeles osedvanligt bra med de framtida villkoren för de återstående lånen och brattforsborna dessutom satsat ordentligt på en förstärkning av aktiekapitalet bedömde jag och mina borgerliga kollegor i kommunstyrelsen det lokala engagemanget för framtiden så viktigt att vi föredrog ett aktivt beslut att infria borgensåtagandet framför att passivt vän-

ta på konkurs med samma ekonomiska konsekvens för kommunen. Efter rekonstruktionen har Nordmalings kommun inte kvar något ekonomiskt åtagande i fastighetsbolaget. I dag är samtliga lägenheter uthyrda.

Hur du Ulla-Maj Andersson kan kalla detta en gåva till fastighetsbolaget är obegripligt. Mitt ställningstagande grundas på tilltro till den kraft som jag vill ska utvecklas i våra byar och kommunstyrelsens beslut är ett bevis för att vi inte bara pratar utan också gör något.

Avslutningsvis konstaterar jag att socialdemokraterna i Nordmaling visar lika lite ekonomiskt ansvar som på riksnivå genom att säga nej till inkomstökningar och nej till nödvändig frihet för socialnämnden att själv bedöma var erforderliga kostnadsänkningar ska göras samtidigt som man är beredd att satsa miljoner på kommunalt engagemang i ytterligare byggnader inom Röd-viks-området med åtföljande årliga stora hyressubventioner som följd.

Sture Lindgren, c

Henning Eklund, Gräsmyr. På Norrlands universitetssjukhus, Umeå, avled torsdag den 30 juni skogsvårdskonsulent Henning Eklund, Gräsmyr. Han var 62 år och sörjes närmast av maken Ing-rid och barnen Elsiné och Robert.

Henning var född i Guorkoträsk, Burträsk, och växte upp bland åtta syskon. Han kom tidigt ut i arbetslivet som då helt bestod av skogsarbete. Efter att ha varit skogsarbetare fram till slutet av 1950-talet påbörjade han sin skogliga utbildning.

Han genomgick statens skogsskola i Hällnäs 1962–63 och erhöll därefter anställning vid skogsvårdsstyrelsen i Västerbottens län.

Åren 1963–71 tjänstgjorde han i Nysätra-Robertsfors. 1971–77 var Henning placerad i Umeå, där planläggning av skogsdikningsföretag inom länet kom att bli hans huvuduppgift. Hans kunnskap i kombination med hans medfödda noggrannhet gjorde att han blev en specialist vad gäller skogsdikning. Han har i dag ett stort antal välplanlagda och utförda dikningsföretag som ett bestående minne efter sig.

Från 1977 fram till sin död har Henning varit verksam inom Nordmalings skogsvårdsdistrikt. Hans kunnskap, intresse och positiva attityd till sina arbetsuppgifter har gjort att han varit uppskattad hos Skogsägarna inom Nordmalings kommun. Som människa var han alltid glad och positiv och talade aldrig ont om någon annan. För familjen betydde han allt.

En arbetskamrat har lämnat oss. Våra tankar dröjer sig kvar vid minnet av honom. Stillsamt, kunnigt och minutiöst utförde han sitt arbete. Hans eftertänksamhet kom honom aldrig att uttrycka negativa tankar om sina arbetskamrater.

Trots sjukdom under en längre tid var Henning alltså lika generös som människa i sitt arbete. Vi som hade förmånen att jobba med honom har förlorat en gedigen kamrat och medmänniska. Vi saknar Henning, men minnen finns kvar.

STELLA, NILS,
MARIE-LOUISE

Mehdi Farokhian och Lena Åström, båda Nordmaling. Vig-seln förrättades i Nordmalings kyrka på midsommardagen av komminister Walther Hjorth.

Guldbröllop firar lördag 16 juli Karin och Holger Jakobsson, Brattfors, Nordmaling. Prästen som vigde dem för 50 år sen var Adolf Rodhe. Det skedde i Nordmalings prästgård.

Politisk veteran laddar för val

– Mitt förslag var att Assidomän inte skulle skapas. I stället skulle Domäns skogstillgångar sålts ut till lokala köpare, skogsägare och sågverk.

– Enligt min åsikt behövde vi inte en skogsjätte till i Sverige. Det säger Hans Dau, avgående riksdagsman med bibehållet intresse för kommunpolitik, och avslöjar att det var tuffa diskussioner inom riksmoderaterna innan Per Westberg blev fram som segrare. Hans Dau är i dag VK:s sommarvärd.

Hans Dau möter i kortbyxor, bar överkropp och (symboliskt?) med ett blått bräckjärn i handen. Han svettas av sommarvärmen och det rivningsarbete han håller på med på gården i Ava. Emellanåt får han också hjälp av hustru Ulla som inte kan låta bli när hon ser något spännande komma i dagen. Kåken som ska jämnas med marken är obebodd sedan flera år och ett hopkok av gammalt och nytt.

– Stommen är av timmer men sedan har den blivit påbyggd i flera omgångar, berättar han när han visar runt.

Sysselsätter sig

Veckan innan var han och Ulla på Stora Fjäderägg samt Holmön där Ulla deltog i Holmöspelet. Dessförinnan var han några dagar i skogen där det vuxit upp en del arbete och som om det inte skulle räcka till har han även hunnit spika på sin egen lekstuga – ett rum i den numera djurtomma ladugården. Han har inga problem med att sysselsätta sig under semestern alltså.

Efter tre mandatperioder i riksdagen ska Hans Dau lämna rikspolitiken. Han gör det på eget initiativ och är nöjd med beslutet även om det sker med ett visst vemod.

– Det är bättre att sluta medan man ännu är efterfrågad, säger han.

Lätt få respons

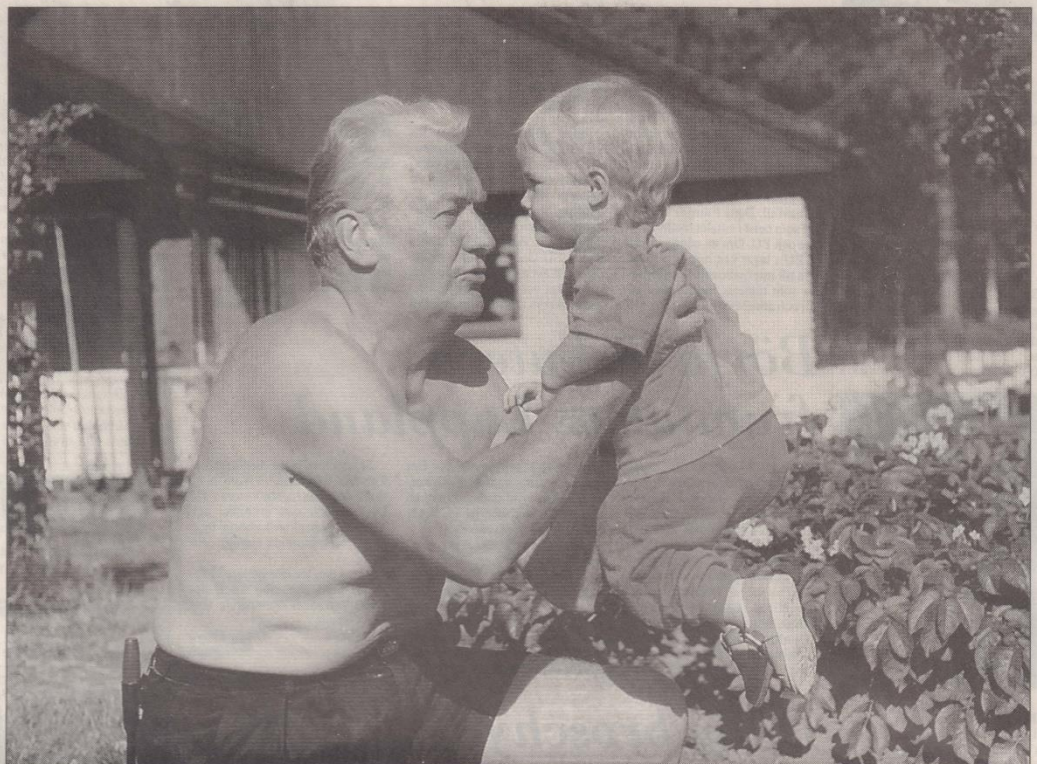
Även om det kanske är för tidigt att lämna några uttömmande recensioner över de nio åren är han nöjd med vad han utträtt. Han tycker själv att han haft lätt för att få respons för sina åsikter och att han haft många meningsfulla uppdrag, ett av de senare var till exempel arbetet kring samefrågorna.

– Märkligt hur sametinget, som varit efterfrågat i flera decennier, ändå kommit i skymundan av debatten om jakten ovan odlingsgränsen, säger han med eftertanke.

Naturligt med protester

Beslutet som togs i riksdagen om jakten ovan odlingsgränsen är han helt nöjd med. Att samebyarna ändå protesterat ser han inte som ett misslyckande, snarare som naturligt.

– Beslutet har berört många, både rensköttande och icke rensköttande samer, ortsbor samt olika kategorier jägare. Självklart är det en kompromiss och då kan man inte förvänta sig att alla ska bli

● – Hördu, lilla fröken, du ska låta bli farfars potatisblommor, säger barnvakten Hans Dau till sin sondotter Jenny med tillgjort barsk röst.

FOTO: OWE FREDRIKSSON

helt nöjda.

Beslutet – kompromissens utformning i ord – är han själv nöjd med, men han konstaterar också att beslutet påverkas av hur det verkställs och att det visst kan komma till vissa justeringar. Att ge efter för påtryckningar som inte grundar sig på en väl underbyggd utvärdering, ser han ändå inte som något att sträva efter.

– Många parter berörs och att ge efter för särintressen enbart för att tysta en opinion ger inga långvariga vinster, menar han.

Hans Dau understryker att han haft lätt att få gehör för sina synpunkter. Förutom samefrågan gäller det även förlängningen av det så kallade CSN-kortet, studerandes rabattkort på resor. Det senare genom sitt arbete i socialförsäkringsutskottet. Däremot fick han och övriga som gick emot förslaget att slå ihop Domän, Assi och NCB till ett gemensamt bolag, ett nederlag.

Tuffa diskussioner

Assidomän är Per Westbergs skapelse. Det var han som var motorn. Nu är beslutet taget och verkställt, men jag skäms inte för att säga att jag helst sett en annan lösning, menar Dau och förnekar inte att det var mycket tuffa diskussioner inom partiet innan förslaget las fram.

– Jag ville att vi skulle spränga Domän och sälja ut skogen till lokala intressenter, privata skogsägare, mindre sågverk, och så vidare. Nu blev det inte så men det är inget att gräma sig över.

Förutom att Hans Dau arbetar med kroppen i både skog och rivningshus har han också börjat snegla på höstens valkampanj. Han sitter som ordförande för moderaternas länsförbund. Dessutom har han också sin egen framtid att tänka på.

Är tillfrågad

Det är ingen hemlighet att han kandiderar på kommunalrådsposten i Nordmaling. Kommunpolitiken har han inte släppt under sin riksdagstid, även om engagemanget i första hand har sträckt sig till fullmäktigeuppdrag. Han säger själv att han blivit tillfrågad av både det egna

partiet och av representanter för andra och han tror förvisso att hans kontakter och erfarenhet från riksdagen bör vara till fördel för Nordmaling. Hans recept för att klara kommunens vacklande ekonomi är att först och främst verka för att utveckla näringslivet.

Han säger också att han tror sig kunna klara uppdraget som kommunalråd på en halvtid. Det ska inte vara en politikers uppgift att vända papper, anser han. I stället gäller det att komma ifrån den passivitet som alla bakslag med kommunens borgensåtaganden bidragit till.

– Nordmalings läge, mitt mellan Umeå och Örnsköldsvik, måste marknadsföras som en tillgång. Det gäller att se och även sälja hela kommunen som en resurs. Sitter vi på en stol och väntar på besök från dem som eventuellt vill flytta till oss, får vi nog sitta länge, tror Dau.

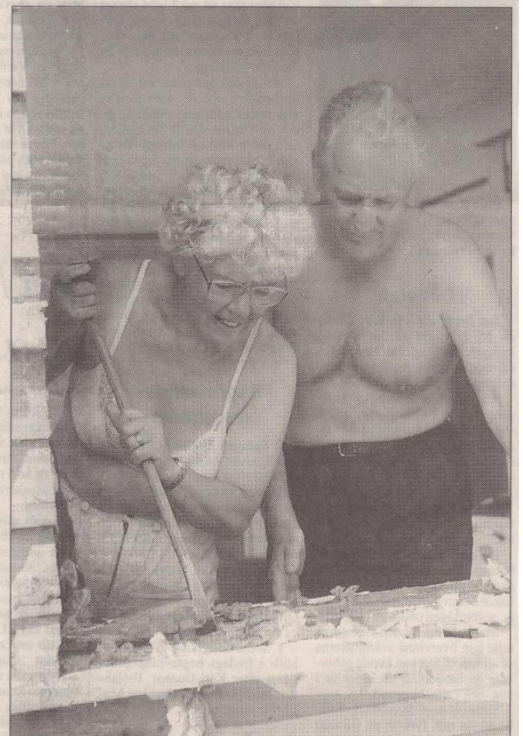
– Kommunpolitik är att se till att något händer, kort sagt.

Tvingas spara

I förhållandet mellan stat och kommun förväntar han sig inte någon återgång till det gamla formen av bidragssamhälle. Statens Robin Hood-lag är också ett led i att minska beroendet och föra över ansvaret på kommunerna.

– Bidragen kan bara minska, aldrig öka igen. Kommunerna kommer att tvingas till många smärtsamma besparingar än, siar han. Han säger också att för Nordmalings kommun är det på lite längre sikt ett måste att skära genom genom personalluppsägningar. Nordmaling blir heller inte ensam om det.

Samtalet med Hans Dau drar ut på tiden och lilla sondottern, Jenny, pockar på uppmärksamhet. Även om han inte tillstår sig vara någon bra barnskötare så har han ändå lätt för att komma överens med henne. Det stämmer säkert för Jenny uppehåller sig gärna i farfars närhet. Förhållandet dem emellan tycks vara uppgjort. Jenny får göra det mesta som hon kan komma på, välla koppar, klättra, busa i största allmänhet och kliva omkring i rivningshuset. Farfar ser bara till att hon inte kommer till skada.

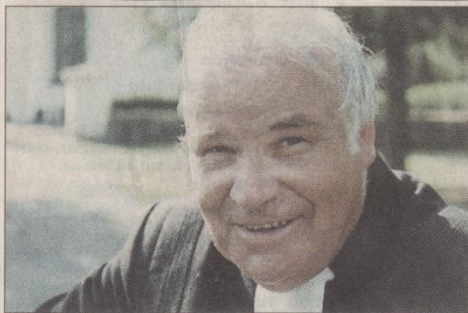

● Huset som ska rivas är en kombination av gammalt timmerhus och senare tillbyggnader. När det ser spännande ut kommer hustru Ulla Löfgren, till vardags kommunalråd i Umeå, och hjälper till.

Sommar-gästen

Namn: Hans Dau.
Ålder: 62 år.
Yrke: Riksdagsman.
Familj: Fru Ulla Löfgren, sonen Lars och Lena samt deras dotter Jenny, 16 månader.
Bostad: Egen villa på jordbruksfastighet i Ava.
Senaste bok: Alla mina fyrfota vänner av James Herriot.
Senaste film: Ingen på senare tid.
Vad gör du i sommar: Allmänna sysslor på fastigheten. Förbereder valet i höst.

● Kyrkoherde Gunnar Ågerstrand i Nordmalings församling är åter tillbaka i predikstolen efter en motorcykelolycka för två år sedan i England.

– Jag har alltid hållit hög hastighet genom hela livet och att plötsligt vara tvungen att ligga still var olidligt. Tiden har gjort att jag har hunnit ikapp Gud genom att lyssna. Präster ska alltid ge, men nu har jag fått ta emot.

28/7 - 94 Gunnar präst i 110 knutar

NORDMALING (VK)
I centrala Nordmaling ligger den gamla fina kyrkan från 1400-talet. Till höger den gula prästgården.

Jag ringer på dörrklockan och kyrkoherde Gunnar Ågerstrand öppnar.

– Kom in, kom in, säger han och visar hasande vägen in till köket. Det luktar ättika. I en kastrull på spisen puttrar strömmingsrullader.

– Det är första gången som jag kokar rullader, hoppas de blir goda, säger Gunnar. Vi slår oss ned vid köksbordet. Han slår upp en kopp kaffe och bjuder på hembakt mjuk pepparkaka.

Gunnar lever ensam sedan

1984 då hans hustru Miriam gick bort. För ett år sedan förlovade han sig med Eivor Söderman-Wallin, men de bor inte ihop.

Det här är alltså kyrkoherden som har bensinlukt i näsan, och motorcykelspinn på hjärnan. En kort herre med grått hår, som går lätt haltande.

● Nyligen tillbaka

Gunnar har nyligen kommit tillbaka till arbetet som kyrkoherde efter en två års konvalescens. En motorcykelsemester till Isle of Man 1992 med Nordmalings MC-klubb Silver Wings höll på att sluta riktigt illa.

På hemresan kolliderade han med en släpvagn.

– Jag höll ingen hög hastighet men cykeln föll över benet och smulade sönder det, fyra brott, berättar Gunnar.

● – Min ambition är att nå ut till människorna. Det kanske är ambitiöst, men olyckan har tvingat mig att söka mig utåt, säger kyrkoherde Gunnar Ågerstrand sittande på sin nya glidarhoj Suzuki Savage.

FOTO: INGELA HJULFORS BERG

Benet lagades hjälpligt i England, sedan flögs han till Umeå universitetssjukhus där han blev liggande i fem månader.

– De opererade benet och lade på ny hud. Samtidigt fick jag även en blodpropp i lungan för att jag låg för stilla.

● Hög hastighet jämt

Att vara bunden till en sjuksäng var frustrerande men nyttigt, menar Gunnar.

– Jag har hållit hög hastighet hela livet, flängt runt och hållit i gång. Helt plötsligt var jag tvungen att ligga stilla, vilket var oerhört svårt.

– En präst ska alltid ge, nu var det jag som fick ta emot. Jag har hunnit ifatt Gud genom att lyssna mer än att prata. Präster pratar mycket och har svårt att ta till sig saker. Men jag har upptäckt att det finns andra sätt att predika på.

Massor av vänner och bekanta besökte honom dagligen på sjukhuset, när läkaren såg tio MC-

knutar inne på salen blev han imponerad.

● En annan känsla

– Jag begraver folk med en annan känsla numera. Jag var nära döden. Det gör att jag kan leva mig in i folks sorgearbete lättare. Tiden som änkeman har också lärt mig att trösta på ett annat sätt, säger Gunnar.

För tio år sedan dog hustrun Miriam efter en längre tids sjukdom. För att komma över sorgen köpte Gunnar en motorcykel.

– Jag flydde sorgen genom att ta på mig skinnstället. Jag ville vara anonym som präst.

Gunnar är uppväxt i Björna med en far som var kantor. Han visste tidigt att han ville bli präst. Efter teologexamen vid Uppsala universitet var han stipendiat både i Jerusalem och USA.

● Präst i 36 år

– Präst är man hela livet. Jag har varit kyrkoherde i alla de för-

samlingar jag har arbetat i sedan 35 års ålder. Präst har jag varit i 36 år.

Under alla dessa år har han nästan aldrig själv suttit i kyrkbänken, efter olyckan har det dock bjudits på många tillfällen.

– Vilken enmansshow! Kyrkan är mera som en hörsal än samtalsrum. Jag drömmer om en modern tillbyggnad till kyrkan där barnfamiljer och andra ska kunna träffas och prata. Att sitta i kyrkbänken är som att åka buss, man vet inte vem som sitter bakom, domderar Gunnar.

● Utmanat Gud

Ute skiner solen och Gunnar har varit till Uppsala och köpt en ny glidarhoj, en svart blänkande Suzuki Savage. Premiärturen efter olyckan gick till Frasses i Umeå för att äta en varmkorv.

Som en kyrkans man har du väl ständig änglavakt?

– Nej, det tror jag inte. Jag har utmanat och prövat Gud många gånger. Han har behövt många skyddsänglar för mig, skrockar Gunnar och plirar med ögonen.

INGELA HJULFORS BERG

Namn: Gunnar Ågerstrand
Ålder: 62 år i maj
Yrke: Prost i Öre kontrakt och kyrkoherde sedan 1981 i Nordmalings församling.
Familj: Barnen Maria, 29, Lars, 28 samt barnbarnet Daniel, 8 månader. Blev änkeman 1984. Sedan i fjol förlovad särbo med Eivor Söderman-Wallin.

Bostad: Prästgården i Nordmaling.

Senaste bok: Kulturen utan Gud, Sven Reichmann.

Senaste film: A perfect world, med Kevin Costner och Clint Eastwood.

Vad gör du i sommar? Jag jobbar halvtid. På semestern kör jag motorcykel till sommarstugan på Bursjöholmen, Höga kusten. Den ligger på en ö, för att ta sig dit måste man ro.

Sommar-
gästen

● Sigvard Folkesson och Lennart Åkerström i Baggård bjuder på en smaskig ljusårta. I silikon- och plåtformar gjuter de ljus i de mest skiftande skepnader, till exempel djur, svampar och hjärtan.

FOTO: INGELA HJULFORS BERG

31-7-94 Lennarts ljusa idé

BAGGÅRD(VK)
Efter att ha gått arbetslös en tid fick Lennart Åkerström från Halland, numera naturaliserad Baggårdsbo, en ljus idé.

Tillsammans med sin svärfar Sigvard från Växjö började han gjuta ljus i all sköns former.

– Vi vill att Nordmaling och Baggård ska förknippas med ljusstillverkning i framtiden, säger Lennart.

Lennart Åkerström flyttade till Nordmaling för två år sedan. Det var ett servitörjobb på Lekattens krog som lockade. Frun Lisbeth fick jobb inom hemtjänsten i Rundvik. De trivs bra i trakten och har dottern Lisette, 9 månader tillsammans.

Krogn gick i konkurs, men att flytta för att hitta ett nytt jobb ville inte Lennart.

Svärfar Sigvard Folkesson, från Växjö, hade sedan en tid testat ljusstillverkning på egen hand och märkt att folk var intresserade av annorlunda ljus.

Sigvard tog tjänstledigt från sitt ordinarie jobb som vaktmästare och flyttade sitt pick och pack tillsammans med frun till Baggård för att pröva sina vingar. Klart var också att barnbarnet Lisette inte klarade sig utan mormor och morfar.

● Ensam tillverkare

– I Småland ligger ljusfabriker na väldigt tätt men här finns det bara en i Hörnefors, säger Sigvard på redig småländska.

Bakom ljusstillverkningen finns ett företag i Skåne som heter Hodans ljus i Ronneby.

– De har ställt upp mycket för

att hjälpa oss att komma i gång. Till Ronneby åker flera busslaster med folk för att köpa ljus, berättar Lennart och får något drömskt i blicken.

Drömmen är förstås att de ska kunna leva på tillverkningen men än så länge är man glad om familjeföretaget går runt.

De säljer sina ljus på marknader men även i den egna butiken i Baggård. Här finns svampar, djur, gräddtårter, hjärtan, grötfrat och ölfaskor. Ett långt konformat ljus med en brinntid på 50 timmar vill de lansera som ett speciellt Nordmalingsljus.

Gjutformarna är av silikon och plåt, det är bara fantasin som sätter gränser för hur ett ljus kan se ut.

– Jag har lite idéer uppe i huvudet, som bara är att förverkliga, säger Lennart entusiastiskt. Vi vill specialisera oss på höga kraftiga ljus och produkter till företagsrepresentation.

Ljuslågan HB har sökt glesbygdssöd men de låg fem kilometer för nära Nordmaling för att komma på tal, så nu står hoppet till ALMI som har ersatt utvecklingsfonden.

– Företagarna i Nordmaling tror på vår produkt så vi ska göra allt för att bli kvar, säger Lennart.

INGELA HJULFORS BERG

FLANERA PÅ GATORNA I UMEÅS NYASTE STADSDEL. BO 94, PÅ NOLIA-OMRÅDET I UMEÅ.

22 Juli - 14 Augusti